

1 Există un regim matrimonial legal în acest stat membru? Ce prevede acesta?

Da.

Regimurile matrimoniale sunt reglementate de Codul familiei din Republica Slovenia [*Družinski zakonik Republike Slovenije (DZ)*]:

Soților li se aplică regimul matrimonial legal, cu excepția cazului în care aceștia încheie un contract în care decid să li se aplice un alt regim matrimonial, contractual.

Regimul matrimonial legal constă în comunitatea de bunuri care intră în patrimoniului comun ale soților și separația de bunuri pentru patrimoniul personal al fiecărui soț.

2 Cum își pot alege soții regimul matrimonial? Care sunt cerințele de formă în acest caz?

Soții sau viitorii soți își pot organiza regimul matrimonial printr-un contract. Soții își pot alege prin contract un regim matrimonial diferit de cel legal.

În astfel de contracte, aceștia pot, de asemenea, să prevadă diferite regimuri matrimoniale pentru durata căsătoriei lor și pentru eventualitatea divorțului.

Contractele pe care soții le încheie cu privire la drepturile și obligațiile patrimoniale trebuie să ia forma unui act notarial. Regimul matrimonial contractual li se aplică soților de îndată ce s-a încheiat contractul cu privire la acest regim, cu excepția cazului în care se convine o dată diferită de la care regimul să producă efecte. Un contract prenuptial încheiat de viitorii soți în cadrul regimului matrimonial produce efecte din ziua căsătoriei sau din ziua următoare, după cum se prevede în contractul prenuptial. Contractele privind regimurile matrimoniale trebuie înscrise într-un registru special, dedicat acestui tip de contract. Dacă un contract privind un regim matrimonial nu este înscris în acest registru, în relațiile cu terții se presupune că regimul matrimonial legal se aplică doar relației patrimoniale dintre soți.

Soții trebuie să se informeze reciproc despre situația lor patrimonială înainte de a încheia un contract de reglementare a regimului matrimonial. Dacă nu fac acest lucru, contractul poate fi contestat în instanță.

3 Există restricții în ceea ce privește libertatea de a alege un regim matrimonial?

Nu. Totuși, soții trebuie să se informeze reciproc despre situația lor patrimonială înainte de a încheia un contract de reglementare a regimului matrimonial.

Dacă nu fac acest lucru, contractul poate fi contestat în instanță.

4 Care sunt efectele juridice ale divorțului, ale separării sau ale anulării căsătoriei asupra regimului matrimonial?

Patrimoniul comun al soților face obiectul partajului dacă se desface căsătoria.

În cazul în care contractul privind regimul matrimonial prin care soții renunță la regimul matrimonial legal nu specifică modul în care se va împărți patrimoniul matrimonial, acesta se împarte în conformitate cu normele regimului matrimonial legal, cu excepția cazului în care soții convin altfel. Bunurile se împart în funcție de situația existentă la momentul în care a intrat în vigoare contractul privind regimul matrimonial.

În principiu, patrimoniul matrimonial se împarte pe baza unor cote-părți egale, dar soții pot furniza dovezi că au contribuit la patrimoniul matrimonial în proporții diferite. Nu sunt luate în considerare diferențele nesemnificative în ceea ce privește contribuțiile fiecărui soț la patrimoniul matrimonial.

Atunci când cotele-părți din patrimoniul matrimonial au fost convenite sau stabilite, soții pot conveni asupra modalităților de împărțire a bunurilor. În cazul în care soții convin să devină coproprietarii bunurilor proporțional cu cotele lor din patrimoniul matrimonial, și acest lucru este considerat partaj.

5 Care sunt efectele decesului unuia dintre soți asupra regimului matrimonial?

Decesul unuia dintre soți nu are efect asupra regimului matrimonial.

Patrimoniul soțului decedat este supus procedurii succesoriale.

6 Ce autoritate are competența de a decide în ceea ce privește regimul matrimonial?

Instanțele au competența de a se pronunța asupra litigiilor referitoare la regimurile matrimoniale.

7 Care sunt efectele regimului matrimonial asupra raportului juridic dintre un soț și un terț?

Datoriile comune ale soților sunt: cele care creează obligații în sarcina ambilor soți în conformitate cu legislația generală, datoriile care au apărut în legătură cu bunurile comune ale soților și cele contractate de unul dintre soți pentru a satisface nevoile de conviețuire cu celălalt soț sau nevoile familiei. Soții răspund în solidar pentru aceste datorii cu patrimoniul lor comun și cu patrimoniul personal deținut de fiecare dintre ei.

Un soț poate solicita o despăgubire de la celălalt soț, pe motiv că și-a depășit cota-parte când a efectuat plata unei datorii comune.

Datoriile personale ale unuia dintre soți sunt cele pe care le-a avut acesta înainte de încheierea căsătoriei și cele pe care le-a dobândit după încheierea căsătoriei, dar care nu constituie datorii comune în temeiul articolului 82 alineatul (1) din DZ.

Un soț răspunde pentru datoriile personale cu patrimoniul personal și cu cota sa din patrimoniul comun.

Dacă un contract privind un regim matrimonial nu este înscris în acest registru, în relațiile cu terții se presupune că regimul matrimonial legal se aplică doar relației patrimoniale dintre soți.

8 O scurtă descriere a procedurii de lichidare a regimului matrimonial, inclusiv a partajului și a repartizării bunurilor matrimoniale în acest stat membru.

Patrimoniul comun al soților face obiectul partajului dacă se desface căsătoria. Atâta timp cât durează căsătoria, patrimoniul matrimonial poate fi împărțit prin acord sau la cererea unuia dintre soți.

Astfel de acorduri includ orice acord între soți cu privire la dimensiunea patrimoniului matrimonial. În cazul în care contractul privind regimul matrimonial prin care soții renunță la regimul matrimonial legal nu specifică modul în care se va împărți patrimoniul matrimonial, acesta se împarte în conformitate cu normele regimului matrimonial legal, cu excepția cazului în care soții convin altfel. Bunurile se împart în funcție de situația existentă la momentul în care a intrat în vigoare contractul privind regimul matrimonial.

Datoriile și creanțele fiecărui soț în legătură cu patrimoniul matrimonial sunt stabilite înainte de a se stabili cota sa din respectivul patrimoniu.

Suma aferentă cotei-părți a fiecăruia dintre soți din patrimoniul matrimonial poate fi convenită între soți sau este decisă de o instanță ca răspuns la o cerere a unuia dintre soți.

În principiu, patrimoniul matrimonial se împarte pe baza unor cote-părți egale, dar soții pot furniza dovezi că au contribuit la patrimoniul matrimonial în proporții diferite. Nu sunt luate în considerare diferențele nesemnificative în ceea ce privește contribuțiile fiecărui soț la patrimoniul matrimonial.

În cadrul unui litigiu privind cuantumul cotei-părți a fiecărui soț din patrimoniul matrimonial, instanța va examina toate circumstanțele cauzei, în special veniturile fiecărui soț, asistența pe care un soț o acordă celuilalt, încredințarea copiilor, desfășurarea activităților casnice, îngrijirea căminului și a familiei, grija pentru conservarea proprietății și orice altă formă de muncă și cooperare în gestionarea, conservarea și sporirea patrimoniului matrimonial. Atunci când cotele-părți din patrimoniul matrimonial au fost convenite sau stabilite, soții pot conveni asupra modalităților de împărțire a bunurilor. În cazul în care soții convin să devină coproprietarii bunurilor proporțional cu cotele lor din patrimoniul matrimonial, și acest lucru este considerat partaj. Dacă nu se ajunge la un acord cu privire la modalitățile de împărțire a bunurilor, instanța va împărți bunurile în conformitate cu normele care reglementează partajul patrimoniului matrimonial.

La împărțirea bunurilor soților, elementele care sunt destinate exercitării profesiei unuia dintre soții sau unei alte activități sau care îi permit să își câștige existența îi sunt alocate acestuia din cota sa, la cerere.

Același lucru este valabil și pentru elementele destinate exclusiv uzului personal al unuia dintre soți și care nu constituie patrimoniul personal al acestuia.

9 Care este procedura și ce documente sunt necesare în mod normal pentru înscrierea bunurilor imobile?

Instanța de carte funciară (*zemljiškoknjžno sodišče*) decide dacă permite înregistrarea, analizând documentele prin care se dovedește dobândirea dreptului care urmează a fi înregistrat și care îndeplinesc celelalte condiții prevăzute de lege.

Aceste documente sunt prevăzute la articolul 40 alineatul (1) din Legea privind cartea funciară (*Zakon o zemljiški knjigi* (ZZK-1)).

Ultima actualizare: 10/11/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.